

Šesté přikázání.

Nemáš narušovat manželství!

Už to, že je ještě jedno přikázání, které zní: „Nebud' žádostiv ženy bližního svého!“, ukazuje, jak málo se tímto šestým přikázáním míní to, co o něm určuje pozemský zákon.

„Nemáš narušovat manželství“ může také znít: „Nemáš rušit mír manželství!“ Mírem rozumí se ovšem také harmonie. To současně podmiňuje, **jak** vůbec má být manželství utvořeno; neboť tam, kde není co rozbít nebo rušit, nemá platnosti ani přikázání, které se neřídí podle pozemského chápání a určení, nýbrž podle Boží vůle.

Manželství je tedy jen tam, kde panuje harmonie a mír jako něco samozřejmého. Kde jeden žije vždy jen pro druhého a snaží se ho potěšit. Jednostrannost a tak svádějící ubíjející nuda je při tom předem a navždy vyloučena, jakož i nebezpečí přinášející touha po rozptýlení nebo domněnka nepochopení! Vražedné nástroje pro každé štěstí! Právě tato zla **nemohou** vůbec vzniknout v pravém manželství, kde jeden skutečně žije pro druhého, protože domněnka nepochopení a i touha po rozptýlení jsou pouze následky výrazného egoismu, který se snaží žít jen pro sebe, ne však pro druhé!

Při pravé duševní lásce je však vzájemné radostné sebeodevzdání něčím zcela samozřejmým, a tím je také při vzájemném působení vyloučeno, aby jedna část vyšla zkrátka. Za

předpokladu, že také stupeň vzdělání u spojujících se nevykazuje příliš velkou propast!

To je podmínka, kterou vyžaduje ve velikém vesmíru zákon přitažlivosti stejného druhu, jenž musí být naplněn, pokud má nastat úplné štěstí.

Kde však není mír a nenalézá se harmonie, tam manželství nezasluhuje být nazýváno manželstvím; neboť jím pak také není, nýbrž je jen pozemským společenstvím, které jako takové nemá před Bohem žádnou hodnotu, a proto také nemůže přinést požehnání v **tom** smyslu, jaký lze očekávat u pravého manželství.

V tomto šestém přikázání je tedy skutečné manželství podle Boží vůle přísným předpokladem! Něco jiného chráněno není. Avšak běda tomu, kdo si nějakým způsobem troufá rušit **pravé** manželství! Neboť triumf, který se domnívá mít zde na zemi, očekává ho v jemnohmotnu ve zcela jiné formě! Pln zděšení chtěl by před ní prchnout, když musí vkročit do říše, která ho očekává.

Narušení manželství v nejširším smyslu je dokonce již tam, kde je činěn pokus rozdělit dva skutečně duševně se milující, jak to tak často činí rodiče, pokud jeden nebo druhý pozemský poměr není při tom podle jejich přání! A běda ženě, běda muži, nechť jsou mladí nebo staří, když v závisti nebo laškování vědomě vnáší nepokoj nebo dokonce roztržku do takového páru! Čistá láska mezi dvěma lidmi má být každému posvátná, má v něm vzbuzovat úctu a vážnost, ne však žádost! Neboť stojí pod ochranou Boží vůle!

Snaží-li se vyvstat pocit takovéto nečisté žádosti, nechť se

člověk obrátí a rozhlédne se s jasným zrakem jen po **těch** lidech, kteří se ještě s nikým doposud duševně nespojili.

Hledá-li s vážností a trpělivostí, tak se také bezpodmínečně najde nějaký člověk, který se k němu hodí Bohem požadovaným způsobem, s nímž pak také bude šťastný, aniž by nejdříve na sebe uvalil vinu, která mu nikdy nemůže přinést a dopřát štěstí!

Velkou chybou těchto lidí je často to, že se snaží na začátku následovat vždy slabé naléhání pocitu, násilím ho v sobě udržují a věnují se mu s vyumělkovanou fantazií, až je zmohutnivši naplní a mučivě je také žene k hříchu! Tisíce lidských duchů by nemusely být ztraceny, pokud by chtěly v tomto dbát vždy na **začátek**, který, není-li stvořen vypočítavostí rozumu, pramení pouze z člověka nedůstojného laškování, které má zase původ ve škodlivých zvyklostech pozemské rodiny a hlavně společenského života! Právě ty jsou přece často skutečnými sňatkovými tržišti, o nic čistšími než nepokrytý obchod s otroky v Orientu! Tam je líheň zárodků pro narušení manželství.

Vy rodičové, chraňte se, abyste nepropadli vině narušení manželství na dětech z přílišné rozumové vypočítavosti! Nesčetní jsou do ní již zapleteni! Mnoho je vám třeba, abyste se z ní opět vykoupili! Děti, vy buďte opatrné, abyste se snad nestaly rušiteli míru mezi vašimi rodiči, jinak jste i vy vinny narušením manželství! Dobře to uvažte. Jinak se stáváte nepřáteli vašeho Boha a není žádného takového nepřítel, který by nakonec nemusel propadnout v nevýslovných mukách zkáze, aniž by Bůh k tomu hnul prstem! Nikdy nemáš ničit mezi dvěma lidmi mír a harmonii.

Zapiš si to do sebe, aby to vždy varovně stálo před zrakem tvé duše. —